

1.list Timoteovi

¹ Pavel, apoštol Ježíše Krista, podle zřízení Boha spasitele našeho a pána Jezukrista, naděje naší, ² Timoteovi, vlastnímu synu u víře: Milost, milosrdenství a pokoj od Boha Otce našeho a od Krista Ježíše Pána našeho. ³ Jakož jsem prosil tebe, abys pozůstal v Efezu, když jsem šel do Macedonie, viziž, abys přikázal některým jiného učení neučiti, ⁴ Ani oblibovati básní a vypravování rodů, čemuž konce není, odkudž jen hádky pocházejí, více nežli vzdělání Boží, kteréž jest u víře, ⁵ Ješto konec přikázání jest láska z srdce čistého a z svědomí dobrého a z víry neošemetné. ⁶ Od čehož někteří jako od cíle pobloudivše, uchýlili se k marnomluvnosti, ⁷ Chtíce býti učitelé Zákona, a nerozumějíce, ani co mluví, ani čeho zastávají. ⁸ Víme pak, že dobrý jest Zákon, když by ho kdo náležitě užíval, ⁹ Toto znaje, že spravedlivému není uložen Zákon, ale nepravým a nepoddaným, bezbožným a hříšníkům, nešlechetným a nečistým, morděřům otců svých a matek, vražedníkům, ¹⁰ Smilníkům, samcoložníkům, těm, kteříž lidi kradou, lhářům, křivým přísěžníkům, a jest-li co jiného, ješto by bylo naodpor zdravému učení, ¹¹ Jenž jest podle slavného evangelium blahoslaveného Boha, kteréžto mně svěřeno jest. ¹² Protož děkuji tomu, kterýž mne zmocnil, totiž Kristu Ježíši

Pánu našemu, že mne za tak věrného soudil, aby mne v službě té postavil, ¹³ Ješto jsem prve byl ruhač, a protivník, a ukrutník. Ale milosrdenství jsem došel; neb jsem to z neznámosti činil v nevěře. ¹⁴ Rozhojnila se pak náramně milost Pána našeho, s věrou a s milováním, kteréž jest v Kristu Ježíši. ¹⁵ Věrnát jest tato řeč a všelijak oblíbení hodná, že Kristus Ježíš přišel na svět, aby hříšné spasil, z nichžto já první jsem. ¹⁶ Ale proto milosrdenství jsem došel, aby na mně prvním dokázal Ježíš Kristus všeliké dobrotivosti, ku příkladu těm, kteříž mají uvěřiti v něho k životu věčnému. ¹⁷ Protož Králi věků nesmrtelnému, neviditelnému, samému moudrému Bohu budiž čest i sláva na věky věků. Amen. ¹⁸ Totoť přikázání poručím tobě, synu Timotee, totiž abys podle předešlých o tobě prorocství bojoval v tom dobrý boj, ¹⁹ Maje víru a dobré svědomí, kteréžto někteří potrativše, zhynuli u víře. ²⁰ Z nichžto jest Hymeneus a Alexander, kteréž jsem vydal satanu, aby trestání jsouce, učili se nerouhati.

2

¹ Napomínámť pak, aby především činěny bývaly pokorné modlitby, prosby, svaté žádosti a díky činění za všelijaké lidi, ² Za krále i za všechny v moci postavené, abychom tichý a pokojný život vedli ve vši zbožnosti a šlechetnosti. ³ Nebo toť jest dobré a vzácné před spasitelem naším Bohem, ⁴ Kterýž chce, aby všelijací lidé spaseni byli a k známosti pravdy přišli. ⁵ Jedent jest zajisté Bůh, jeden také i prostředník Boží

a lidský, člověk Kristus Ježíš, ⁶ Kterýžto dal sebe samého mzdu na vykoupení za všechny, na osvědčení časem svým. ⁷ K čemuž postaven jsem já za kazatele a apoštola, (pravduť pravím v Kristu a neklamámť,) za učitele pohanů u víře a pravdě. ⁸ Protož chtěl bych, aby se modlili muži na všelikém místě, pozdvihující čistých rukou, bez hněvu a bez roztržitosti. ⁹ Takž také i ženy aby se oděvem slušným s stydlivostí a s středmostí ozdobovaly, ne strojením a křtaltováním sobě vlasů, neb zlatem, anebo perlami, anebo drahým rouchem, ¹⁰ Ale (tak, jakž sluší ženám, kteréž dokazují při sobě zbožnosti,) dobrými skutky. ¹¹ Žena ať se učí mlčeci, ve všeliké poddanosti. ¹² Nebo ženě nedopouštím učiti, ani vládnouti nad mužem, ale aby byla v mlčení. ¹³ Adam zajisté prve jest stvořen, potom Eva. ¹⁴ A Adam nebyl sveden, ale žena svedena jsuci, příčinou přestoupení byla. ¹⁵ Ale však spasena bude v plození dětí, jestliže by zůstala u víře, a v lásce, a v posvěcení svém, s středmostí.

3

¹ Věrnáť jest tato řeč, žádá-li kdo biskupství žet výborné práce žádá. ² Ale musíť biskup býti bez úhony, jedné manželky muž, bedlivý, středmý, vážný, k hostem přívětivý, způsobný k učení. ³ Ne pijan vína, ne bitec, ani mrzkého zisku žádostivý, ale mírný, ne svárlivý, ne lakomec, ⁴ Kterýž by dům svůj dobře spravoval, a dítky své měl v poddanosti se vsí šlechetností. ⁵ (Nebo jestliže kdo domu svého spraviti neumí, kterak

o církev Páně pečovati bude?) ⁶ Ne novák, aby snad nadut jsa, neupadl v potupení ďáblovo. ⁷ A musít také i svědectví dobré míti od těch, kteříž jsou vně, aby neupadl v pohanění a v osídlo ďáblovo. ⁸ Takž podobně jáhnové musejí býti poctiví, ne dvojího jazyku, ne mnoho vína pijící, ne žádostiví mrzkého zisku, ⁹ Mající tajemství víry v svědomí čistém. ¹⁰ A ti také ať jsou nejprv zkušeni, a tak ať přisluhují, jsouce bez úhony. ¹¹ Též i manželky jejich musejí býti šlechetné, neutrhavé, středmé, ve všem věrné. ¹² Jáhnové budtež jedné manželky muži, kteříž by své dítky dobře spravovali i své domy. ¹³ Nebo kteříž by dobře přisluhovali, dobrého stupně sobě dobudou, a mnohé doufanlivosti u víře, kteráž jest v Kristu Ježíši. ¹⁴ Totoť píši tobě, maje naději, že brzo přijdu k tobě. ¹⁵ Pakliť prodlím, abys věděl, kterak máš v domu Božím chovati se, jenž jest církev Boha živého, sloup a utvrzení pravdy. ¹⁶ A v pravdě velikét jest tajemství zbožnosti, že Bůh zjeven jest v těle, ospravedlněn v Duchu, ukázal se andělům, kázán jest pohanům, uvěřeno jemu na světě, vzhůru přijat jest ve slávu.

4

¹ Duch pak světle praví, že v posledních časích odvrátí se někteří od víry, poslouchajíce duchů bludných a učení ďábelských, ² V pokrytství lež mluvících, a cejchované majících svědomí své, ³ Zbraňujících ženiti se, prikazujících zdržovati se od pokrmů, kteréž Bůh stvořil k užívání s díkčiněním věřícím a těm, jenž poznali pravdu.

⁴ Nebo všeliké stvoření Boží dobré jest, a nic nemá zamítáno býti, což se s díky činěním přijímá. ⁵ Posvěcuje se zajisté skrze slovo Boží a modlitbu. ⁶ Toto předkládaje bratřím, budeš dobrý služebník Jezukristův, vykrmený slovy víry a pravého učení, kteréhož jsi následoval. ⁷ Světské pak a babské básně zavrž, ale cvič se v zbožnosti. ⁸ Nebo tělesné cvičení malého jest užitku, ale zbožnost ke všemu jest užitečná, a má i nynějšího i budoucího života zaslíbení. ⁹ Věrnát jest tato řeč a hodná, aby všelijak oblíbena byla. ¹⁰ Proto zajisté i pracujeme, i pohanění neseme, že naději máme v Bohu živém, kterýž jest spasitel všech lidí, a zvláště věřících. ¹¹ Ty věci předkládej a uč. ¹² Nižádný mladostí tvou nepohrdej, ale buď příkladem věrných v řeči, v lásce, v duchu, u víře, v čistotě. ¹³ Dokudž k tobě nepřijdu, buď pilen čítání, a napomínání, i učení. ¹⁴ Nezanedbávej daru, kterýž jest v tobě, jenž jest dán skrze proroctví s vzkládáním rukou starších na tě. ¹⁵ O tom přemýšluj, v tom buď ustavičně, aby prospěch tvůj zjevný byl všechněm. ¹⁶ Budiž sebe pilen i učení, a v tom trvej; nebo to čině, i samého sebe spasíš, i ty, kteříž tebe poslouchají.

5

¹ Staršího zuřivě netresci, ale napomínej jako otce, mladších jako bratří, ² Starých žen jako matek, mladic jako sestr, ve vší čistotě. ³ Vdovy měj v uctivosti, kteréž pravé vdovy jsou. ⁴ Pakli která vdova syny nebo vnuky má, nechažť se oni

učí předně k svému domu pobožnosti dokazovati, a zase rodičům se odplacovati; neboť jest to chvalitebné a vzácné před obličejem Božím. ⁵ Kterážť pak právě vdova jest a osaměla, máť naději v Bohu, a trváť na modlitbách a svatých žádostech dnem i nocí. ⁶ Ale rozkošná, ta živa jsuci, již umřela. ⁷ Protož jim to přikaž, ať jsou bez úhony. ⁸ Jestliže pak kdo o své, a zvláště o domácí péče nemá, zapřelť jest víry, a jest horší nežli nevěřící. ⁹ Vdova buď vyvolená, kteráž by neměla méně šedesáti let, kteráž byla jednoho muže manželka, ¹⁰ O níž by svědectví bylo, že dobré skutky činila; a jestliže dítky své zbožně vychovala, do domu pocestné přijímala, jestliže svatým nohy umývala, jestliže bídým posluhovala, jestliže každého skutku dobrého pilná byla. ¹¹ Ale mladých vdov nepřijímej; nebo když, nedbajíce na Krista, v chlipnost se vydadí, teprv se vdávati chtějí, ¹² Jsouce již hodné odsouzení, protože první víru zrušily. ¹³ Nýbrž také i zahálejíce, učí se choditi po domích; a netoliko nedělné, ale jsou i klevetné a všetečné, mluvíce, což nesluší. ¹⁴ Protož chci, aby se mladší vdávaly, děti rodily, hospodyně byly, a tak žádné příčiny protivníku nedávaly ku pomlouvání. ¹⁵ Nebo již se některé uchýlily zpět po satanovi. ¹⁶ Protož má-liť kdo věřící neb která věřící vdovy, opatrujž je, a nebuď obtěžována církev, aby těm, kteréž právě vdovy jsou, postačilo. ¹⁷ Předložení, kteříž dobře spravují, dvojí cti hodni jmíni buďte, zvláště ti, kteříž pracují v slovu Božím a v učení. ¹⁸ Nebo praví Písmo: Volu mlátícímu

nezavížeš úst. A hodent' jest dělník své mzdy. ¹⁹ Proti staršímu žaloby nepřijímej, leč pode dvěma nebo třmi svědky. ²⁰ Ty pak, kteříž hřeší, přede všemi tresci, aby i jiní bázeň měli. ²¹ Osvědčujit' před obličejem Božím a Pána Jezukrista, i vyvolených andělů jeho, abys těchto věcí ostríhal bez přijímání osob, nic nečině podle náchylnosti. ²² Nevzkládej rukou rychle na nižádného, a nepřiučastňuj se hříchům cizím. Sebe samého ostríhej v čistotě. ²³ Nepij již více vody, ale vína skrovně užívej, pro svůj žaludek a časté nemoci své. ²⁴ Některých lidí hříchové prve zjevnj jsou, předcházející soud, některých pak i následujj. ²⁵ A takž také i skutkové dobří prve zjevnj jsou. Což pak jest jinak, ukryti se nemůže.

6

¹ Kterížkoli pod jhem jsou služebníci, at' mají pány své za hodné vši uctivosti, aby jméno Boží a učení jeho nebylo rouháno. ² Kteríž pak mají pány věřící, nechažt' jich sobě nezlehčujj, protože jsou bratřími, ale tím raději sloužj, protože jsou věřící a milí, dobrodiní Božího účastníci. Tomu vyučuj a napomínej. ³ Jestližeť pak kdo jinak učj, a nepovoluje zdravým řečem Pána našeho Jezukrista, a tomu učení, kteréž jest podle zbožnosti, ⁴ Takovýť jest nadutý, nic neuměje, ale nemoudrost provodí při otázkách a hádkách o slova, z kterýchžto pochází závist, svár, rouhání, zlá domnění, ⁵ Marné hádky lidí na mysli porušených a pravdy zbavených,

domnívají se, že by zbožnost byla zisk tělesný. Takových se varuj. ⁶ Jestliť pak zisk veliký zbožnost, s takovou myslí, kteráž na tom, což má, přestati umí. ⁷ Nic jsme zajisté nepřinesli na tento svět, bezpochyby že také nic odnésti nemůžeme. ⁸ Ale majíce pokrm a oděv, na tom přestaneme. ⁹ Kteríž pak chtí zbohatnouti, upadají v pokušení, a v osidlo, a v žádosti mnohé nerozumné a škodlivé, kteréž pohřžují lidi v zahynutí a v zatracení. ¹⁰ Kořen zajisté všeho zlého jestiť milování peněz, kterýchžto někteří žádostivi jsou, pobloudili od víry a sami se naplnili bolestmi mnohými. ¹¹ Ale ty, ó člověče Boží, takových věcí utíkej, následuj pak spravedlnosti, zbožnosti, víry, lásky, trpělivosti, tichosti. ¹² Bojuj ten dobrý boj víry, dosáhni věčného života, k němuž i povolán jsi, a vyznals dobré vyznání před mnohými svědky. ¹³ Prikazujit tobě před Bohem, kterýž všecko obživuje, a před Kristem Ježíšem, kterýž osvědčil před Pontským Pilátem dobré vyznání, ¹⁴ Abys ostříhal přikázání tohoto, chovaje se bez poskvrny a bez úhony, až do zjevení se Pána našeho Ježíše Krista, ¹⁵ Kterěž časem svým ukáže ten blahoslavený a sám mocný, Král kralujících a Pán panujících, ¹⁶ Kterýž sám má nesmrtelnost, a přebývá v světle nepřístupitelném, jehož žádný z lidí neviděl, aniž viděti může, kterémužto čest a síla věčná. Amen. ¹⁷ Bohatým tohoto světa prikazuj, ať nejsou vysokomyslní a ať nedoufají v nejistém zboží, ale v Bohu živém, kterýž dává

nám hojnost všeho ku požívání. ¹⁸ A ať dobře činí, a bohatnou v dobrých skutcích, a snadní ať jsou k udílení, i přívětiví, ¹⁹ Tak sobě skládajíce základ dobrý k času budoucímu, aby dosáhli věčného života. ²⁰ Ó Timotee, cožť jest svěřeno, ostříhej, utíkaje bezbožných daremních křiků a odporů falešně nazvaného umění, ²¹ Kterýmž někteří chlubíce se, z strany víry pobloudili od cíle. Milost Boží s tebou. Amen. K Timoteovi první list psán byl z Laodicie, města hlavního Frygie Pakaciánské.

Bible Kralická 1613
The Holy Bible in the Czech language from the last
Kralická edition of 1613.

Public Domain

Language: český (Czech)

Translation by: Jan Blahoslav et al

Bible Kralická: Bible svatá aneb všechna písmena Starého i Nového zákona podle posledního vydání Kralického z roku 1613. První český překlad z originálních jazyků kladoucí důraz na liturgické užití a vroucí zbožnost. NZ přeložil Jan Blahoslav 1564. Pro překlad SZ byla vytvořena zvláštní rada nejvzdělanějších odborníků, vzdělaných na předních evropských evangelických universitách, které tehdy Jednota bratrská měla. Jejich překlad vyšel v pěti dílech v letech 1579-1593 (6. díl byl Blahoslavův překlad NZ). V r. 1613 vyšlo souhrnné vydání v jednom. Bratři vytvořili mistrné dílo, vrchol překladatelského úsilí slovanských národů. Bible Kralická měla navíc nemalý podíl na zachování českého jazyka v době pobělohorské a po staletí též tvořila most mezi Čechy a Slováky.

This PUBLIC DOMAIN (not copyrighted) Bible translation is brought to you courtesy of eBible.org.

2020-04-11

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 11 Nov 2022 from source files dated 30 Nov 2021

d45ad03c-27cb-54be-b262-104c0dae0900